

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.004/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezet (cím1, eljáró ügyvéd: dr. Borostyán Ágnes egyéni ügyvéd, cím2)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Pilisi Gábor r. dandártábornok, rendőrségi főtanácsos
A per tárgya:	megbírási díj megfizetése tárgyában indult közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó:	alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.700.359/2025/16. számú ítélete

Í T É L E T :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2011. augusztus 1. napjától került kinevezésre a szám1 számú, 2022. július 29. napján kelt paranccsal az alperes helységli Rendőrkapitányság osztály1 állományába, mint járőr.
- [2] Ezt követően 2019. augusztus 1. napjával jogviszonya módosításra került a szám2 számú, 2019. július 19. napján kelt paranccsal, és kinevezésre került a helységli Rendőrkapitányság osztály2a állományába, mint bűnügyi technikus.
- [3] A felperes szám3. számú munkaköri leírásának 3/2. pontjában szereplő feladatmeghatározása szerint alaptevékenysége a bűnügyi technikai feladatok ellátása, továbbá egyéb nyomozási cselekmények szakszerű és jogszerű végrehajtása.
- [4] A felperes 2024. november 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő hatállyal a szám4 számú állományparannal elrendelt, a helységli Rendőrkapitányság osztály2ának állományában kábítószeres ügyek felderítése és vizsgálatának lefolytatásával kapcsolatos feladatok ellátására megbízásra került, amelyért az illetményalap 50 %-ában megállapított megbízási díjban részesült.
- [5] A felperes 2025. január 16. napján szolgálati panaszt nyújtott be, amelyben az elévülési idő figyelembevételével a bűnügyi technikai beosztása melletti nyomozói, vizsgálói, rendkívüli halállal kapcsolatos és egyéb általános ügyekben is ellátott ügyfeldolgozói többletfeladatokért megbízási díjat igényelt. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozat1 számú, 2025. február 19. napján kiadmányozott határozatával megalapozatlanságra hivatkozással elutasította.

A kereset és a védírat

- [6] A felperes a keresetében az alperes kötelezését kérte 2022. január 1. napjától 2024. december 31. napjáig (36 hónapra) a rendvédelmi illetményalap összegének 100 %-os mértékére tekintettel megbízási díj jogcímén összesen bruttó 1.391.400 forint, és annak 2023. június 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére.
- [7] Keresete jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 3., 4. és 11. §-ában, 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (2) és (5) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter felügyelete, irányítása alá tartozó egyes fegyveres szervekkel hivatásos szolgálati viszonyban állók szolgálati viszonyáról, és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésében, valamint a Hszt. 267. § (1) bekezdésére figyelemmel a Ptk. 6:48. §-ában foglaltakra alapította.
- [8] Keresete alátámasztására a nyomozó és vizsgáló beosztáshoz tartozó feladatok ellátásáról kimutatást csatolt, mely szerint a nyomozói feladatok körében 2022. január 1. napjától 2022. december 31. napjáig 22 db bűnügyet; 2023. január 1. napjától 2023. december 31. napjáig 31 db bűnügyet; és 2024. január 1. napjától 2024. december 31. napjáig 42 db bűnügyet szignáltak rá. Az általános ügyek körében 2022. január 1. napjától 2022. december

31. napjáig 52 db ügyet; 2023. január 1. napjától 2023. december 31. napjáig 57 db ügyet; és 2024. január 1. napjától 2024. december 31. napjáig 32 db ügyet szignáltak rá. Álláspontja szerint a munkáltató nem kezelheti alapfeladatként az olyan feladatellátást, ami a kinevezése szerinti beosztásán túlmutat.

[9] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte.

[10] Álláspontja szerint a felperes nem más beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, hanem a munkaköri leírásaiban meghatározott feladatait teljesítette. A feladatellátás az általános bűnügyi munkához tartozó munkakörben rögzített feladatellátásnál nem jelent többet. Nem áll fenn 2023. február 1. napjától a megbízási díj együttes feltételeiként meghatározott jelentős többletmunka, és a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli feladatellátás feltétel sem.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.352.750 forint megbízási díjat, és ezen összeg után 2023. június 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[12] A perben azt vizsgálta, hogy a felperes a keresetben érvényesített időszakban ellátott-e olyan jelentős többletfeladatokat, amelyért megbízásai díj illethette meg. E körben vizsgálnia kellett, hogy e feladatokat (vizsgálói, nyomozói, rendkívüli halálesetekkel kapcsolatos és egyéb általános feladatok) a felperes a bűnügyi technikus munkakörén belül, vagy azon felül látta-e el.

[13] Megállapította, hogy a bűnügyi technikus feladatokat korábban részletesen meghatározó 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) módosítása folytán a technikus beosztásba kinevezett személy feladatellátása során a bűnügyi szolgálati ág rendszeréhez kapcsolódó más tevékenységek végzése mellett a bűnügyi technikus feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani, ez azonban nem adhat alapot a bűnügyi technikus feladatok korlátlan bővítésére, mely kiüresítené a Hszt. illetmény megállapítására vonatkozó, továbbá a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásokra vonatkozó szabályait. A 30/2015. BM rendeletben meghatározott beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzíthet, azonban a munkaköri feladatok meghatározása a munkáltató részéről nem lehet önkényes, és a csak a rendeletben meghatározó beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a ténylegesen ellátandó feladatokat, a munkaköri leírásba egyértelműen más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be (Kúria Kf.VII.39.247/2020/4.).

[14] Figyelemmel arra, hogy a megbízási díjra való jogosultság elsődlegesen nem az ORFK utasítás rendelkezései alapján bírálendő el, ezért annak módosításai, illetve hatályon kívül helyezése a peres felek közötti jogvitára nincs érdemi kihatással. A munkaköri feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz – miként az ORFK utasítás – csupán megkönnyíti az adott munkakörbe tartozó feladatok beazonosítását, azonban a szabályozás hiánya még nem eredményezi azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az

adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat is a beosztás részeként rögzíthet (Kúria Kf.III.45173/2021/4.).

[15] A bizonyítékok értékelése (felperes személyes meghallgatása, tanú1 bűnügyi technikus és tanú2 kiemelt főnyomozó tanúk tanúvallomása) alapján rögzítette, hogy a felperes a munkaideje kb. 50-50 %-ában látott el bűnügyi technikus és nyomozói/vizsgálói és egyéb feladatokat.

[16] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a bűnügyi technikus beosztásához nem tartozó, az állománytábla szerint más munkakörbe tartozó feladatok ellátásáért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult.

[17] A 2023. február 1. utáni időszak kapcsán nem találta alaposnak az alperes Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára alapított érvelését.

[18] Kiemelte, hogy a szabály nem értelmezhető úgy, hogy a megbízási díjra való jogosultságot kívánta szűkíteni akként, hogy kizárólag a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása esetén járna többletdíjazás. Ellenkező esetben a megbízási díjra való jogosultság indokolatlan kiüresítését eredményezné. Az alperes a többletfeladatellátás körében ellátott feladatok jellegét és a feladatellátás mértékét sem vitatta, ezért a rendvédelmi illetményalap 100 %-os mértékében érvényesített megbízási díjat alaposnak ítélte. Ez alól kivételt képez a 2024. november és december közötti időszak, amikor a felperes a kábítószeres ügyek felderítésével és vizsgálatával összefüggésben 50 %-os mértékű megbízási díjban részesült. Ezen két hónapra a többletfeladatokért járó megbízási díj mértékét 50 %-ban határozta meg az ezen felüli igény elutasításával.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[19] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

[20] Álláspontja szerint a törvényszék téves jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult, és emiatt az ítélet jogszabálysértő.

[21] A 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete (amelyben a szolgálati beosztások megnevezése található, azonban azok tartalmára vonatkozóan nem rögzít követelményeket), nem szolgálhat alapul arra, hogy az eltérő megnevezésű, és a rendőri munkatevékenység szerteágazó jellege miatt tartalmilag nem kifejezetten elkülönített beosztások megbízási díjigényt alapoznának meg. Pusztán az a körülmény, hogy tartalomban való kitöltés nélkül a BM rendelet külön szerepelteti a nyomozó és bűnügyi technikus beosztásokat, nem szolgálhat a két beosztás tartalmi elkülönítéséhez, figyelemmel arra is, hogy a bűnügyi technikus tevékenységet és a nyomozóhatósági eljárást a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvényre (a továbbiakban: Be.) és a vonatkozó normák egységes tevékenységként szabályozzák.

[22] A törvényszék tévesen, jogszabálysértő módon értelmezte a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontját, tévesen állapította meg, hogy e rendelkezés nincs összefüggésben a Hszt. 71. §-ában foglaltakkal, és az ellentételezés nem feleltethető meg a megbízási díjnak. A rendelkezést idézve az alperes kiemelte, hogy 2023. február 1. napjától a megbízási díj együttes feltételévé vált a többletmunka és a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén

kívüli feladatellátás: a felperes vonatkozásában egyik feltétel sem áll fenn. Az elsőfokú bíróság megsértette a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontját.

[23] A felperes az ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[24] Álláspontja szerint a fellebbezésben előadottak megalapozatlanok, tekintettel arra, hogy az alperes egy-egy ítéleti bekezdést ragadott ki, és nem összességében értelmezte az elsőfokú bíróság döntését, annak ténybeli és jogi indokait.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[25] A fellebbezés - az alábbiak szerint - megalapozatlan.

[26] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az ítéletet anyagi jogi alapon támadta, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelés jogszabálysértő jellegét nem állította, ilyen szempontú felülvizsgálatot nem kért a másodfokú bíróságtól.

[27] A jogvita anyagi jogi kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, az ezzel kapcsolatos jogértelmezéseket azonban a Kúria a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében a Hszt. módosítás előtti időszakban már elvégezte.

[28] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a bűnügyi technikai beosztáshoz tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintettek díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásuk ellátása mellett végezte, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdése].

[29] Az alperesnél a felperes bűnügyi technikai beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). Az állománytáblázatban rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg

azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a bünygyi technikus beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A hivatásos szolgálati jogviszonyban - egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal -, a munkáltató utasítási joga nem korlátlan; a munkaköri leírásban csak olyan feladatot határozhat meg, amely az adott munkakör keretei közé tartozik (Kf.VII.45.197/2021/4.). Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba a beosztáshoz tartozó feladatok mellett más feladatokat - ennek ellentételezése nélkül - jogszerűen nem építhet be. Ez azt jelenti, hogy a munkaköri leírásnak az általános utasítási jogkörre vonatkozó megállapításai is csak a munkakörbe tartozó feladatokat érintően értelmezhetők jogszerűen, másrészt a beosztáshoz nem tartozó feladatok akkor sem tekinthetők a kinevezés szerinti beosztás részének, ha azokat a munkaköri leírás tartalmazza (Kf.III.39.690/2021/5.).

[30] A munkáltató a bünygyi szolgálati ághoz tartozó bármely olyan feladat elvégzésére adhat utasítást, amelyet az érintett iskolai végzettsége, szakképesítése, képessége alapján el tud végezni, azonban ez a jogosultsága nem önmagában a munkaköri leírásban foglaltakból, hanem a Hszt. munkáltatói jogokat szabályozó rendelkezéseiből következik. Az alperesnek az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett nyomozói beosztáshoz tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti az állománytáblázat szerinti beosztását, a felperes ezzel egyező, kinevezés szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Az alperes munkaköri leírásra történő hivatkozása nem érinti a Hszt. 2. § 25. pontja szerinti állománytáblázatban rendszeresített beosztásba tartozó munkaköri feladatokat. Amennyiben az állománytáblázat szerinti beosztáshoz tartozó feladatokat a munkáltató önkényesen csoportosíthatná át más beosztásokhoz, az állománytáblázat szerinti beosztások és az arra épülő illetményrendszer kiüresedne. A Kúria következetes - jelen perben is irányadó - joggyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[31] A bünygyi technikus beosztás feladatainak feltárásához helytállóan vette alapul az elsőfokú bíróság az ORFK utasítás bünygyi technikusokra vonatkozó rendelkezéseit, amely a büntetőeljárás jog keretei között a helyszínen lefolytatandó szemle egységes elvek alapján történő szakszerű végrehajtása érdekében részletesen tartalmazta - egyebek mellett - a bünygyi technikusok jogait és kötelezettségeit, és kijelöli azokat a feladatokat, amelyeket az adott beosztáshoz tartozónak lehet tekinteni. Az ORFK utasítás később hatályba lépett 6/D. pontja e feladatokat nem bővítette, csupán azt mondta ki, hogy amennyiben a technikus beosztásba kinevezett személy feladatellátása során a munkaköri leírása alapján a bünygyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket is végez, a bünygyi technikus feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani. Mindebből azonban - amint arra a Kúria a Kf.III.39.053/2021/8. számú döntésében már rámutatott - csak az következik, hogy a bünygyi technikus - ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja - láthat

el egyéb feladatokat is, ilyen esetben azonban a bűnügyi technikai feladatok felmerülésekor ezeket az alapfeladatokat kell mindenekelőtt elvégezni. Ennélfogva továbbra is irányadó a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletének azon elvi megállapítása, mely szerint a munkáltatónak az ORFK utasításban meghatározott feladatokhoz kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők.

[32] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felpereseket akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezésük szerinti bűnügyi technikai beosztásukhoz tartozó feladatkört láttak el többletfeladatként. A Kúria a Kfv.VII.37.642/2020/5. számú döntésében is kifejtette: nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis a rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelhető.

[33] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítása alapján havi, illetve heti rendszerességgel ellátott nyomozói/vizsgálói/általános ügyfeldolgozói feladatok - függetlenül attól, hogy azok a felperes munkaköri leírásában is szerepeltek -, nem tartoztak a kinevezés szerinti bűnügyi technikai beosztásához. Bár a bűnügyi technikai beosztáshoz tartozó konkrét feladatokat hatályos jogszabály vagy belső norma már valóban nem határozza meg, azonban ezt, és az állománytáblában szereplő nyomozói beosztást a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete következetesen megkülönbözteti. A nyomozói munkakör feladatkörei – figyelemmel az alaptevékenység bűnügyi jellegére, a nyomozást és az általános nyomozó hatóságként eljáró rendőrség nyomozási feladatait szabályozó jogszabályok, így a Be. 31. § (1)-(3) bekezdésére, valamint a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet szabályaira – kellőképpen körülhatárolhatók. Mindezek okán – a munkaköri leírás alapján is – az elsősorban kriminalisztikai és krimináltechnikai tevékenységet ellátó bűnügyi technikai beosztáshoz az általános nyomozóhatóságként eljáró rendőrség nyomozási tevékenységgel összefüggő feladatai – így a felperes által ellátott nyomozói, vizsgálói, rendkívüli halállal kapcsolatos és egyéb általános ügyfeldolgozói feladatok – nem tartoznak hozzá, azok a felperes bűnügyi technikai alaptevékenységként ellátott (bűnügyi) feladataihoz képest – ha azzal nem is összeegyeztethetetlenek – mindenképpen többletfeladatként értékelendők.

[34] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1.-től a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg.

[35] Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja második fordulata az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési

időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít.

[36] Az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes az érintett hónapokban a Hszt. 71. § (3) bekezdésében írt nem eseti jellegű, jelentős többletmunkát végzett rendszeresen a munkaideje kb. 50 %-ában, ezért jogosult a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra.

[37] Az irányadó bírói gyakorlat szerint (pl. Kúria, Kf.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Tény, hogy az alperes nem állapított meg és nem fizetett a felperesnek megbízási díjat, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. E mérlegelés megalapozottságát azonban a fellebbezés nem támadta.

[38] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[39] A pervesztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) és (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazított, a pernyertes felperest megillető, általa tételesen megjelölt másodfokú perköltség megfizetésére.

[40] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[41] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 11.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
bíró

dr. Tóth László
bíró